

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. V. Sententia de actuali intellectione à Patre formaliter communicatâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

tamen habeat virtutem generandi, non erit ex vi productionis perfecta imago Patris, cum non procedat similis Patri in actu generandi, qui tamen in hac sententia est præcipuus actus naturæ.

Quare sicut Spiritus Sanctus non est omnino Filius, quia nullam accipit virtutem producendi ad intra, ita secunda Persona non erit perfecte & adæquatè Filius, quia in actu producendi non procedit perfecte similis Patri.

VII. Hinc etiam ulterius sequitur, Filium in creatis esse formaliter perfectiorem seu perfectius sortiri rationem Filii, secundum hanc sententiam, quam in divinis. Dixi formaliter; sicut enim imago seu statua Petri ex ligno vel lapide confecta, quæ omnia ejus membra ac lineamenta exprimit, perfectior est formaliter, quam statua ex auro aut aliâ pretiosissimâ materiâ, quæ aliquam corporis illius partem non referret, ita in præsentibus, quamvis Filius in divinis sit entitativè infinites perfectior ullo, in omnibus Filiis creatis, non tamen erit tam perfecta Patris imago, nec ei in naturâ tam perfecte similis, & consequenter non ita perfecte similis formaliter, si ad similitudinem in naturâ, ut volunt hi auctores, requiratur, non solum ut naturam, seu essentiam exprimat, sed etiam operandi virtutem, hanc enim perfectius refert Filius in creatis, cum in virtute generandi Patrem representet, quæ peculiariter est Patris ut Patris; in hac autem Filius in divinis Patrem non refert, cum eam virtutem à Patre sibi communicatam non habeat, sicut habet Filius creatus, sicque hic est similior Patri, quam Filius in divinis.

VIII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

IX. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

X. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XI. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XIII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XIV. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XV. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XVI. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XVII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XVIII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XIX. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XX. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXI. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXIII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXIV. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXV. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXVI. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXVII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

XXVIII. Respondent, de ratione Filii in divinis esse, ut sit similis Patri, quantum natura divina est capax: naturæ autem divinæ repugnat ut Filius per processione accipiat virtutem generandi, sic enim essent in divinis plures Filii. Contrâ, ergo etiam Spiritus Sanctus erit Filius, cum Patrem & Filium referat, quantum natura divina est capax: huic autem repugnat, ut Spiritus Sanctus recipiat virtutem spirandi & producendi ad intra, sic enim essent plures Spiritus Sancti, adeoque plures in Deo Personæ, quam tres. Quare hanc sententiam non existimo admittendam.

etiam hunc generationis Verbi explicandi modum defendit P. Ariaga hic, Disp. quadragesima-septimâ, sect. octavâ.

Hæc sententia, si fundamentum cui innitur, essentiam scilicet divinam in actuali intellectu sitam esse, subsisteret, omnium expeditissima mihi videretur hunc nodum solvendi via, altissimæque hoc mysterium è tenebris eruendi: quàm proinde in Philosophiâ, lib. 2. de Gener. sect. 1. num. 7. obiter explicui, & secutus sum. Cùm verò principiis Theologicis hic à me statutis non conveniat; suprâ namque Disput. 4. sect. octavâ Essentiam divinam, non in actuali intellectu, sed in actu primo intelligendi consistere asserui, alia hanc Verbi generationem explicandi necessariò mihi inveniunda est ratio, quam Sect. sequente declarabo.

P. Ariaga, quamvis primâ parte, Disput. 16. quoad essentiam divinæ constitutionem nobiscum sentiat, eam scilicet in actu primo intelligendi sitam esse, Disputatione tamen 47. sect. 8. num. 63. hoc non obstante asserit Filii processionem ideo esse generationem, quia ex vi productionis accipit actualem intellectiōem: in hac enim ait divinam essentiam consistere virtualiter, quamvis ratione nostrâ eam adhuc in actu primo intelligendi constituat.

Sed contrâ: duas enim in eadem re essentias hoc modo statuere est contra formalem rationem, & ut ita dicam essentiam essentia: hæc enim est illud, per quod res aliqua primò ab omni aliâ distinguitur, quodque reliquorum quæ in re illâ continentur radix est ac fundamentum: hoc autem in Deo, non est actualis intellectio: ante illam enim per actum primum intelligendi à se distinguitur Deus ob omni re creatâ, estque radix, seu primus in Deo conceptus determinatus, ad quem alia Dei attributa consequuntur: Unde sancti Patres de scientiâ Dei, seu sapientiâ, quæ in actuali intellectu consistit, eodem modo loquuntur, quo de aliis attributis, eamque dicunt non esse Naturam seu Essentiam, sed circa Naturam & Essentiam, ut vidimus suprâ, Disp. quartâ, sect. 8. ubi hæc fusiùs sunt declarata.

Dicit, actum primum intelligendi ratione quidem nostrâ esse primum prædicatum, per quod Deus distinguitur, non tamen esse primum distinctivum virtuale, cùm ab actuali intellectu non distinguatur virtualiter; sicque licet ratione nostrâ prior sit actuali intellectu, & hæc in illo fundetur, non tamen est prior hac virtualiter, sed primum distinctivum virtuale, & consequenter essentia, seu natura virtualiter sumpta consistit in intellectu actuali.

Sed contrâ primò: in prædicato enim illo, quod constituit essentiam alicujus rei propriè dictam, non requiritur virtualis distinctio à reliquis, ut ostendi Disputatione illâ quartâ citatâ, sectione octavâ. Contrâ secundò, & præcipuè: actus enim hic primus intelligendi distinguitur virtualiter ab actuali intellectu: ergo ruit id in quo ipse totam suam fundat sententiam: antecedens probatur ex doctrinâ ab eo, tum hic, tum alibi sæpiùs traditâ: quotiescunque nimirum prædicatis inter se realiter identificatis conveniunt à parte rei duo contradictoria, illa distingui virtualiter: sicut quia communicatur Filio Natura, non Paternitas, infert eas distingui virtualiter: idem est de intellectu & volitione, quarum hæc Spiritui Sancto non Filio, illa Filio non Spiritui Sancto ex vi processionis formaliter communicatur.

Ex his

Filius juxta hanc sententiam non erit perfecta imago Patris.

Sequitur Filium in creatis esse formaliter perfectiorem, quam in divinis.

Perfectio entitativa & formalis.

Virtus generativa peculiariter refert Patris ut Patrem.

Tam Spiritus S. procedit similis Patri, quantum natura divina capax est, quam Filius.

I. Volunt alii qui Filium generari quia accipit formaliter intellectiōnem.

Quo pacto loquatur de processione Spiritus Sancti.

II. Quia si hinc sententia procedat.

III. Quidam de generatione Verbi non satis loquuntur consequenter.

IV. Præca tantum in re quævis constitui debet essentia.

Patri & sententiam Deo vocant attributa.

V. Primum distinctivum virtuale ratione & virtualiter.

VI. Ad essentiam non requiritur distinctio virtualis.

Actus primus intelligendi distinguitur virtualiter ab actuali intellectu.

VII. Ex his itaque proba, in ipsius sententia sequi, actum primum intelligendi in Deo distingui virtualiter ab actuali intellectu: at enim expressè intellectiōnem actualem ex vi productionis formaliter communicari Filio, actum primum intelligendi non communicari: ergo iis conveniunt prædicata contradictoria: ergo distinguuntur virtualiter. Imò hoc ipsum quod isthic dicit actualem scilicet intellectualem esse in Deo primum distinctivum virtuale, actum verò primum intelligendi non esse, arguit inter ea distinctionem virtualeam, cum hæc etiam sint prædicata contradictoria.

VIII. Malè ergo hac Disputatione 47. sect. 8. num. 62. pro fundamento hujus foræ sententiæ supponit, ante actualem intellectualem non dari in prædicatis divinis aliquid virtualiter distinctum, cum vis hæc intelligendi radicalis actualem intellectualem antecedit, ut ipse fatetur, & ut hic ex ipsius principiis ostendi, virtualiter ab eâ distinguatur, cum contradictoria de iis prædicata verificentur. Hæc sententia magis impugnabitur Sect. sequente.

SECTIO SEXTA.

Verisimilior ratio, cur Filii, non Spiritus Sancti processio, sit generatio.

I. Quidquam hæc in re stabilire est difficultissimum. Quid tamen mihi juxta nostra principia verisimilium videatur, hic obiter aperiam.

II. Sistendo itaque in principiis à me supra Disp. 4. sect. 8. de divinæ Essentiæ constitutione positus, eam nimirum, non in actuali intellectu, sed radicali, actu scilicet primo intelligendi consistere: existimo non actualem intellectualem tantum, sed actum etiam primum intelligendi, seu naturam Filio à Patre ex vi productionis formaliter communicari, & hoc modo eum Patri similem in naturâ procedere, ejusque productionem esse generationem.

III. Ratio autem est: Pater siquidem producit Filium ut intelligens: ergo principium ipsius formale per locum intrinsecum includit actum primum intelligendi: hic enim non minus ad conceptum intelligentis requiritur, quam actualis intellectio: ergo principium formale Verbi essentialiter ingreditur actus primus intelligendi: ergo in generatione Filii, non intellectio tantum actualis, sed actus etiam primus ei communicatur, sicque ut dixi ex vi productionis procedit Patri similis in naturâ. Quod autem Pater ut intelligens, seu ut est hoc complexum, producat Filium, communis videtur sanctorum Patrum sententia, qui ut supra vidimus, affirmant æternum Patrem cognoscendo eum producere. Hinc etiam S. Thomas primâ parte, q. 34. art. ad 3. Pater, inquit, intelligendo se, & Filium, & Spiritum Sanctum, &c. concipit Verbum; intelligere autem, seu cognoscere non dicit cognitionem in abstracto, sed in concreto, & in subiecto, vel quasi subiecto, quod in Deo, ut Disput. illâ quartâ ostendimus, est actus primus intelligendi.

IV. Ex his habetur actum primum intelligendi alio modo constitui principium formale productionis Filii, quam illud constituat voluntas, aut aliud prædicatum, seu attributum divinum, cum unâ cum actuali intellectu ita sit de conceptu illius.

R.P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. 1.

intrinsico, ut sine eo intelligi omnino non possit, sicut potest sine volitione & aliis: ergo alio etiam modo simul cum intellectu communicatur Filio, quam vel voluntas, vel alia attributa: sed hæc communicantur materialiter: ergo actus primus formaliter.

Secundò, & efficacius probatur ex parte Filii: sicut enim Pater à sanctis Patribus dicitur formaliter cognoscendo, loquendo, &c. generare Filium, ita Filius ab iisdem dicitur intelligendo & audiendo generari: si ergo intelligendo & audiendo illa, quæ à Patre ei dicuntur, formaliter producat: ergo per productionem formaliter accipit vim & facultatem audiendi, seu intelligendi; alioqui non posset generari audiendo; vim autem, seu facultatem audiendi, seu percipiendi ea quæ dicuntur, in actu primo intelligendi suam esse, ostendi Disp. illâ 4. sect. octavâ: ergo conformiter ad hanc sententiam dici potest, & debet, Filio ex vi processionis formaliter communicari actum primum intelligendi.

SECTIO SEPTIMA.

Objectiones contra hunc generationis Verbi explicandi modum.

Dices primò: actualis intellectio subsistens per paternitatem constituit complexum intelligentis, & eadem intellectio subsistens per Filiationem constituit complexum audientis, ergo ad rationem vel intelligentis, vel audientis nil opus actu primo intelligendi. Respondetur negando antecedens: intellectio namque subsistens non constituit complexum intelligentis, subsistentia enim, seu Relatio secundum omnes nihil percipit, ac proinde esse nequit subiectum quasi seu substratum in denominatione intelligentis: ergo ad hoc complexum constituendum necessarius est actus primus intelligendi.

Dices secundò: Pater (idem est de Filio) ut amans producit Spiritum Sanctum, ergo ex vi productionis formaliter non amorem tantum actualem ei tribuit, sed radicalem, ergo actum primum amandi, nam hic non minus ad complexum amantis requiritur, quam actus primus intelligendi, ad complexum intelligentis, ergo Spiritus Sanctus ex vi processionis accipit actum primum amandi, ergo naturam, utpote quam nos in actu primo constituimus, sicque erit Filius, cum ex vi productionis procedat in similitudinem naturæ.

Concessis cæteris nego ultimam consequentiam, Spiritum Sanctum scilicet ex vi processionis accipere naturam. Ad probationem dico, nos non in actu primo amandi, sed intelligendi, naturam divinam constituisse. Ratio autem, quam hujus rei Disp. illâ quartâ citatâ assignavimus, est, Natura enim cujusque rei est primus conceptus determinatus per quem ab omni aliâ re distinguitur, actus verò primus amandi in Deo hoc munus non exercet, cum prior illo sit actus primus intelligendi; quem enim ordinem inter se servant actualis intellectio & volitio, eundem ratione nostrâ servant earum principia, seu actus primi.

Dices tertio contra primum argumentum sect. præcedente propositum: quando dicimus partes ut albus disgregat visum, nullo modo reduplicamus subiectum, sed solam formam, ergo nec in denominatione intelligentis. Respondetur latam inter complexa seu concreta physica extrinsecè operantia, & intentionalia hac in parte esse differentiam;

Cc

Qualitates

Filius sequitur, quia volitio.

V. Sicut Pater dicendo & intelligendo generat, ita Filius audiendo & genituratur.

I. Intellectio subsistens non constituit complexum intelligentis.

II. Pater & Filius communicant Spiritui Sancto formaliter actum primum amandi.

III. Ostenditur Spiritum Sanctum ex vi processionis non accipere naturam divinam.

IV. Latam inter intentionalia & physica differentiam.